

UM convoca un altre congrés extraordinari

El president d'UM, Josep Melià, es presentarà a la reelecció al congrés extraordinari convocat el 17 d'abril.

Després de saber-se l'acusació de Miquel Nadal davant el jutge contra la seva companya de partit Maria Antònia Munar, UM quedà en estat de xoc. Només feia una setmana que el president del partit i portaveu parlamentari, Josep Melià, havia acusat al Parlament el president Francesc Antich de “demonitzar” i “estigmatitzar” tot el partit pels escàndols de corrupció. Segons Melià, el president Antich, expulsant tots els càrrecs d'UM del pacte de centre-esquerra, infringia el dret a la presumpció d'innocència. Insistí unes quantes vegades que tots els implicats eren “presumptes” i que, a més, es trobaven en llibertat. A parer seu, el president havia pres una decisió molt dràstica d'una manera improvisada, sense preveure'n les conseqüències d'instabilitat. Aquest era, fins aleshores, el missatge oficial de tot Unió Mallorquina. Però la confessió judicial de Nadal, confirmant pràctiques irregulars durant la campanya del 2007, desbaratà totalment l'estratègia d'UM i, de passada, acusant Munar de fer part de la conxorxa il·legal, provocà un cop terrible a tot el partit.

Pressió contra el PSOE. Des del 5 de febrer, quan Antich anuncià la ruptura, UM es deixà estimar pel PP. El portaveu a l'Ajuntament de Palma –fins el dia 24 de febrer, que dimití–, Miquel Nadal, pactà amb el cap dels conservadors a Palma, José María Rodríguez una moció de censura contra la batllessa socialista Aina Calvo. Al Consell de Mallorca, acordà amb el portaveu del PP, Jaume Font, de començar una estratègia d'erosió de la presidenta de la institució, la socialista Francina Armengol, la primera passa de la qual consistia a forçar la destitució de la directora general de Ràdio i Televisió de Mallorca, Marisa Goñi, per substituir-la per una persona de confiança de PP i UM. I al Parlament l'estratègia de tensió creixent contra el president Antich es féu visible als plenaries que van tenir lloc des de la ruptura, en què el govern perdia votacions un dia i un altre.

D'aquesta manera UM, aliada circumstancialment del PP, intentava assetjar les minories governamentals

de PSOE i Bloc a Palma, Consell de Mallorca i Parlament. Era una forma de fer valer allò que digué Melià a l'entrevista concedida a EL TEMPS –vegeu el número 1.340–: “UM continua tenint la clau de la governabilitat a totes tres institucions.”

Internament, al mateix temps, Melià intentava no fer cap passa que pogués ser interpretada com un revifament de la guerra al si del partit. Malgrat que els sectors de Nadal i de Munar eren clarament hostils a la seva presidència, procurava no fer res que implicàs risc d'escissió. A l'entrevista concedida a EL TEMPS –vegeu el número 1.339– abans de l'expulsió d'UM de les institucions més importants, Melià deia que “la gent que estima el partit tancarà files i farà feina positiva”. Alhora, es mostrava molt prudent envers la regeneració interna: “Hem de prosseguir el procés de renovació, que no vol dir merament canviar persones, sinó reformar idees polítiques. Som en aquesta fase. Tot això no es fa en una dia [...]. Es tracta d'una pluja fina, de feina diària. És un procés lent, amb calma, però avançant sense parar.” I respecte al possible congrés extraordinari que alguns li reclamaven, no el veia imprescindible a curt termini, perquè “es convocarà si ha de servir com a trampolí per a fer créixer el partit...”; unes circumstàncies que no s'esqueien en aquell moment.

L'entrevista amb Melià va tenir lloc el dia 1 de febrer. Un mes després, les circumstàncies han canviat radicalment. La setmana passada el president d'UM anuncià un congrés extraordinari el dia 17 d'abril i, a més, comunicà la baixa de militància a petició pròpia de Miquel Nadal i –temporalment– de Maria Antònia Munar.

Congrés extraordinari. Plou sobre banyat. UM no guanya per a en-surts. Qualsevol tòpic és vàlid per a retratar la situació del partit. Assetjat pels escàndols de corrupció, Melià i la comissió executiva han decidit de continuar endavant. Havent confessat davant el jutge les irregularitats per a finançar la campanya electoral del 2007, Miquel Nadal ha buidat d'arguments la teoria sobre l'operació

Mig any d'infern

La profunda crisi que viu Unió Mallorquina es palesa senzillament observant les dimissions que l'han sacsejat d'ençà del mes de setembre, arran de la presumpta corrupció. En sis mesos han dimittit: el secretari general Damià Nicolau –condemnat a dos anys de presó–; el diputat Bartomeu Vicens –condemnat a quatre anys i mig–; Miquel Nadal, ex-conseller de Turisme, ex-regidor de Palma i ex-president del partit entre el desembre del 2007 i el juny del 2009 –presumptament implicat en tres casos–; Miquel Àngel Flaquer, ex-president del partit entre el juny del 2009 i el desembre del mateix any, i portaveu d'UM al Consell de Mallorca entre el 2007 i el desembre de 2009 –encausat en dos casos–; Antoni Oliver, ex-director general de la conselleria de Turisme –encausat en un cas–; Joan Sastre, que ocupava una altra direcció general de la mateixa conselleria –amb una imputació en el mateix cas que Oliver–; i, finalment, Maria Antònia Munar, que havia estat presidenta del partit entre el 1990 i el 2007 –encausada en dos casos, i possiblement tres aviat, arran de la declaració acusatòria de Nadal.

Aquests sis mesos d'escàndols judicials han significat la fi de tota una generació que ha ocupat el poder a UM des de fa quinze anys. Però els afers per presumpta corrupció no es limiten als noms referits. El partit és afectat pels casos *Maquillatge*, *Subvencions*, *Volter*, *Can Domenge*, *Pla Territorial* i *Carreteres*, en cadascun dels quals hi ha militants d'UM presumptament implicats o investigats.

per a desprestigiar UM. Això, afegit a la dimissió de Maria Antònia Munar, deixa poc marge de maniobra a la direcció. El cop va ser tan intens que no hi hagué cap resposta oficial fins al dimarts següent als fets. La decisió de la direcció va ser directa: convocar un congrés extraordinari el 17 d'abril, per mirar de superar com més aviat millor l'època més nefasta que ha viscut UM d'ençà que va ser fundada, l'octubre del 1982. Josep Melià es presentarà a la reelecció i, per ser confirmat en el càrrec, comptarà amb tot el suport de l'executiva.

Melià, a la conferència informativa posterior a la reunió de l'executiva, explicà que, “després de les situacions extraordinàries” que s'havien viscut, només calien “mesures extraordinàries” per a mirar de sortir de la crisi. El president confessà que “jo volia una transició tranquil·la, però és evident que no queda cap més remei que modificar aquesta estratègia inicial”. El congrés haurà de servir, segons el parer de Melià, “per a refundar Unió Mallorquina i per a reactivar” el projecte polític mitjançant “una revisió a fons de les idees, estratègies i pràctiques polítiques”. Si s'assoleix aquest objectiu el 17

d'abril, el president no dubta que tota la militància “recuperarem la il·lusió” i que les sigles “recuperaran la credibilitat”. Malgrat això darrer, també explicà que si hi ha cap grup de militants que preveu la possibilitat de canviar de sigles, s'estudiarà l'opció i, si la proposta va endavant, se sotmetrà a votació; però de moment la direcció aposta per mantenir el nom històric. L'explicació venia a tomb pel fet que els dies anteriors havia corregut la brama que diversos militants significats volien canviar el nom perquè el consideraven absolutament cremat després de l'escàndol que ha fet desaparèixer de la vida política Miquel Nadal i la presidenta d'honor del partit, Maria Antònia Munar.

Respecte a les mocions de censura i a l'estratègia general de pressió del PP contra el govern del PSOE-Bloc, en convergència amb UM, després dels darrers esdeveniments es considera segur que UM no prendrà cap decisió traumàtica –com ara donar suport a una moció de censura– fins que no hagi tingut lloc el congrés extraordinari.

Miquel Payeras